

DE CURAÇAOSCHE COURANT.

Deel XXIX. ZATURDAG den 19den JUNY 1841. N. 25.

ZWITSERLAND.

Het volgende is het overzigt over de Zwitsersche zaken, door het *Journal de Frankfort* medegedeeld:

"De kantons Aargau, Solothurn en Lucern naderden tot het tydstip eener constitutionele herziening, hetzy omdat de tyd daartoe vooraf bepaald geworden was, hetzy omdat het volk dezelve gevorderd had, en al de teekenen der openbare meening gaven eene verandering in derzelver rigting te kennen. Het kanton Aargau telby de 190,000 inwoners, van welke ongeveer 89,000 katholyken zyn. De akte van bemiddeling des eersten consuls had het kanton in 1803 opgerigt; het werd zamengesteld uit een hervormd gedeelte, hetgeen van het kanton Bern werd afgescheiden, en uit twee katholyke landstreken, het aan Zwitserland afgestane Frickthal en de vrye bailluwschappen, voormaals aan de oude kantons onderhoorig. Een grondslag van het staatsregt des nieuwen kantons was de *gelykheid* der beide belydenissen; krachtens het beginsel dier gelykheid, bestonden de kantons overheden half uit protestanten, half uit katholyken; deze grondvoorwaarde van het bestaan des nieuwen kantons Aargau was in 1815 en in 1831 behouden geworden. De protestantsche radicalen, by welke zich ook eenige katholyke radicalen gevoegd hadden, wilden dit beginsel door de vertegenwoordiging naar mate van het getal vervangen hebben, welke de meerderheid aan de protestanten verzekerende, de aanvallen tegen de katholyke kerk gemakkelyker zou maken. De katholyken vorderden het behouden der gelykheid en nog daarenboven, zich grondende op de droevige ondervinding der laatstverloopene jaren, constitutioneie waarborgen ten behoeve van de regten der kerk.

"Een eerste concept van herziening bevestigde het beginsel van gelykheid, maar gaf verder geenen waarborg aan de katholyken. Het misviel beide de partyen en werd by de algemeene stemming verworden met meer dan 28,000 stemmen tegen 3000 en eenige honderden. Het nieuwe ontwerp, op hetwelk het souvereine volk den 5den Maart jl. ter stemming geroepen geworden is, deed de gelykheid door de vertegenwoordiging volgens getal vervangen. Het werd door byna al de protestanten aangenomen, by welken zich de meest uitgemaakte radicalen van het katholyk gedeelte voegden, terwyl de katholyke bevolkingen, met welken zich eenige gematigde protestanten vereenigden, het verwierpen. De radicale party zat in Aargau op het kussen, en het directoire van het eedgenootschap was van Zurich op Bern overgegaan. Het oogenblik was gunstig. Het canton Solothurn stond op het punt, meende men, om een inderdaad bespottelyken arbeid van constitutie-herziening, door deszelfs grooten raad aan hetzelve voorgeslagen, te verwerpen. De regering arbeidde aan deszelfs aanneming en toonde zich daarby niet zeer kiesch in de keus der middelen. Eene achtingwaardige oppositie, voornamelyk gedreven door bezorgdheid voor de kerkelyke instellingen, arbeidde aan deszelfs verwerping, en deed aan de regering een protest inleveren, waarby zy voor de gevolgen verantwoordelyk gesteld werd. Dit was voor de regering, naar men zegt door de raadgevingen van Bern en van Aargau aangedreven, genoeg om willekeurig tot talryke arrestatiën over te gaan, en terwyl zy dezen slag deed, verzocht zy te gelyker tyd maatregelen van voorzorg tot het verkrygen eener snelle militaire hulp van hare bondgenooten in Bern en in Aargau, aan wel en dit verzoek de gelegenheid verschafte, om hunne militie onder de wapenen te brengen.

"Alstoen beval de regering van Aargau op hare beurt arrestatiën onder de katholyken, als reden daarvan voorwendende vermoedens nopens ontwerpen van weerstand tegen de invoering der nieuwe constitutie. Het volk liep te wapen, in de eerste plaats om zyne medeburgers te verdedigen en de tolken zyner onderdrukkers gevangen te nemen. Vervolgens om zich tegen de troepen te verdedigen, die tegen hetzelve in aantogt waren. In wanorde, zonder aanvoerders en verschrikt door de tyding van het oprukken der troepen uit Bern, Lucern en Zurich, boden de katholyken eenen kortstondigen wederstand tegen de kolonne der gouvernements-troepen, naby datzelfde dorp Vilmergen, hetwelk reeds in de zeventiende en in de achttiende eeuw het tooneel van bloedige gevechten tusschen de katholyke en protestantsche kantons geweest was. Na eenige schoten uit het geschut doorstaan te hebben, verstrooiden zy zich. Het katholyke gedeelte van het kanton werd achtereenvolgends door de troepen van de bondgenooten der regering van Aargau ingenomen. Eene menigte katholyken werden gevat of vervolgd, en de regering, eene zoo kunstig te weeg gebragte gelegenheid in de vlugt aangrypende, heeft een, sedert door den grooten raad bekrachtigd besluit, genomen ter afschaffing van al de (hoezeer by het bonds contrakt gewaarborgde) kloosters in het kanton, ten getale van elf.

"Op eenige armzalige pensioenen na, en eenige brokken aan de scholen en aan de armen toegeworpen, zyn derzelver goederen, die op 6 à 7 millioenen geschat worden, ten profyte van den staat verbeurd verklaard geworden, en hetgeen niet minder gewigtig is, de nieuwe verkiezingen, welken de herziening der constitutie noodig gemaakt heeft, zullen onder de heerschappy van schrik gebeuren, want de troepen, die op 10,000 man begroot worden, houden naar willekeur huis en helpen die ongelukkige landstreken in den grond.

"Zwitserland, van dag tot dag gedurig droeviger van een gescheurd, gedurig minder in staat om eene verzekerde orde te bewaren, ten behoeve eener staatkundige begoocheling zyne burgerlyke vryheden, alle waarborgen der maatschappelyke orde prys gevende, ziet een voor een zyne aloude gebruiken, zyne wetten, zyne gewoonten van orde, zyn geloof en de voorwaarden van zyn bestaan wegsterven.— Onbehagelykheid is er algemeen, alles ontbindt zich; voortduren kan dit niet, en niemand ziet eenig redmiddel. En wat zou van Zwitserland worden, byaldien het, in geval van eenen oorlog, in zulk eenen toestand moest instaan voor eene onzydigheid, gewigtig voor hen, die dezelve verleenen zouden, terwyl zy ze vorderden, of vorderden zouden, terwyl zy ze verleenden?— De sympathiën der radicalen hebben zich aan den dag gelegd door het goed onthaal, hetwelk al de wargeesten van Duitschland by hen gevonden hebben, door de Poolsche expeditie in Savooije, door het gebeurde van Steinholzli, enz. Beurtelings ondersteund door de mogendheden, die elkander weerkeerig betalen, rekenen zy er op in het beslissende oogenblik het verschanste legerkamp der algemeene republiek te zullen vormen. Men moet elk zyn regt doen; in een tyd waarin, op weinige uitzonderingen na, het prysgeven van alle grondbeginsel voor eene verdienste of een blyk van bekwaamheid gehouden wordt, hebben zy ten minste den wil om een doel te bereiken, hetwelk zy, uit het oog verliezen, en waarnaar zy geen oogenblik opgehouden hebben te sterven."

Het protest tegen het besluit tot afschaffing der kloosters, door den Oostenrykschen minister by het Zwitsersche bandgenootschap, op den 8 February aan het Vorort ingediend, is van den volgenden inhoud:

"Het is van openbare notoriteit, dat de kloosters, die op den 13den January ll. door den grooten raad van Aargau afgeschaft zyn geworden, voor een gedeelte gesticht en gedoteerd zyn geworden uit goederen, die de erfbezittingen waren van het Huis van Habsburg, waarvan de regten op het thans regerend stamhuis van het Oostenryksche Keizerryk zyn overgegaan.

"De byzondere titel van de stichting der Abtdy van Muri, die van jaar 1027 dagteekent en door den bisschop van Straatsburg, toenmalig heer van Habsburg, uitgereikt is geworden, houdt in uitdrukkelyke bewoordingen, dat hy die Abtdy gesticht heeft uit zyne patrimoniële goederen, en andere uit erfenissen herkomstig, en dat de leden van zyn geslacht er te alle tyden uitsluitend de beschermheeren van zullen zyn.

"Het is niet minder bewezen, dat de kerken, archiven en boeken der abtdyën van Muri en van Wettingen, de oudste titels en monumenten van het huis van *Habsburg* bevatten; de bewaring daarvan is toebetrouwd geworden aan die inrigtingen, in de overtuiging, dat die heilige overblyfselen, te midden eener, aan het geloof des stichters, getrouwe bevolking, voor alle schennis en vernieling beveiligd zouden blyven.

"Het besluit van den grooten raad van Aargau dien waarborg te niet gedaan hebbende en de overheden van het kanton zich ongelukkiglyk reeds in het bezit gesteld hebbende van de onroerende goederen der kloosters, zoo heeft de ondergeteekende van zyn hof in last ontvangen, om aan het Vorort de volgende mededeeling te doen.

"" Z. M. de Keizer van Oostenryk, in zyne kwaliteit van afstammeling van het huis van *Habsburg*, stichter van het kooster van Muri, hetwelk ook verscheidene andere kloosters van het kanton van Aargau gedoteerd heeft, protesteert op eene plegtige wyze tegen elke daad, die inbreuk zoude maken op de oorspronkelyke bestemming der door de stichters geschonken goederen, onder voorbehoud van alle regten uit dit protest voortspruitende.

"" Z. M. de keizer stelt overigens de overheden van het kanton van Aargau verantwoordelyk voor alle schennis en vernieling der plaatsen, waar zyne voorouders berusten en der archiven, die de charten en oorspronkelyke titels der graven van Habsburg bevatten."

"Deze verklaring ter kennisse brengende van het genoodschappelyk bewind, heeft de ondergeteekende enz. BOMBELLES."

AARGAU, 3 *Maart*. Door den kleinen raad is op de nota van Oostenryk geantwoord geworden, dat de regten van aanspraak, door Oostenryk op de kloosters gemaakt, sedert lang zoo facto als regtens vervallen zyn.

KOLONIALE SECRETARY.

Curaçao den 14 Juny 1841.

NAMENS den HoogEdel Gestrengen Heer Gezaghebber dezer kolonie wordt hierby bekend gemaakt, dat de Heer Mr. J. B. GRAVENHORST, uit Nederland van verlof terug gekeerd, van en met den 15 dezer zyne functien van President der Regtbank dezer kolonie van den Heer M. B. SCHOTBORGH, die met het presidium in gemelde Regtbank is belast geweest, weder zal overnemen.

De Koloniale Secretaris,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER JR.

KOLONIALE SECRETARY.

Curaçao den 16 Juny 1841.

VERMITS by den HoogEdel Gestrengen Heer Gezaghebber dezer kolonie, van tyd tot tyd verzoeken zyn ingekomen, welke op ongezegeld papier geschreven waren, zoo herinnert de ondergeteekende, op last van Zyn HoogEd. Gestr. allen die zulks zal mogen aangaan, dat op geene aan het Bestuur dezer kolonie intedienene verzoeken, welke niet op het daarvoor by het tarief bepaalde zegel zyn geschreven, door den HoogEd. Gestr. Heer Gezaghebber zal worden gedisponeerd, uitgezonderd in de gevallen, voor welke by wettelyke verordening geen zegel gevorderd wordt.

Namens den HoogEd. Gestr. Heer
Gezaghebber voormeld,
De Koloniale Secretaris,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER JR.

KOLONIALE SECRETARY.

Curaçao den 18 Juny 1841.

NAMENS den HoogEd. Gestr. Heer Gezaghebber dezer kolonie wordt by deze bekend gemaakt, dat de zetting van het brood voor de volgende week, eindigende den 26 dezer als volgt is bepaald: het brood van vyftien Cents moet 20¼ Oncen wegen en van mindere pryzen naar evenredigheid; zullende het zoogenaamde fransche brood van den voormelden prys een once minder mogen wegen; op pœne als by de Publicatie van den 16 Maart 1824 is vastgesteld.

De Koloniale Secretaris,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER JR.

TER verzending naar het Moederland per de Nederlandsche Brik MARIA & JACOBA, Kapitein D. J. BART wordt ter Post-directie alhier eenen Brieven-zak opgemaakt, die gesloten zal worden op aanstaanden Woensdag, zynde den 23 dezer, des namiddags te twee ure.

Curaçao den 16 Juny 1841.
De Commis, belast met de
Post-directie,
C. GORSIRA.

BEKENDMAKING.

Curaçao den 18 Juny 1841.

HET Collegie der Wees onbeheerde en desolate Boedelkamer dezes Eilands, als daartoe behoorlyk by acten gemagtigd, zal op den 5 July aanstaande, in het beneden lokaal van het Weeskamers gebouw, aan de meestbiedenden openlyk verkoopen:

— het tuintje *GOED GEZIGT*, gelegen in het boven kwartier alhier, bewesten de Plantagie Groot St. Joris, aankomende MARIA HELENA SACRESTINA KLERWIN.

— een huis staande en gelegen in de Prinsen Straat der Willemstad No. 263, aankomende MARIA HELENA LAMBERT.

terwyl door het gemelde Collegie, als aanvaard hebbende den gerepudieerden Boedel van wylen den Heer WILLEM HENDRIK VAN VOSS, in leven Kapitein Luitenant by de Nederlandsche Marine, op voormelden datum, al mede openlyk zullen worden verkocht eenige artikelen aankomende den boedel voormeld.

De fungerende Weesmeester,
H. KIKKERT.

TE KOOP

By AUGUST MULLER
à contant
SUPRAFYN ZWART HALF LAKEN,
HOLLANDSCHE VILTE HOEDEN,
enz.

Curaçao den 18 Juny 1841.

A. BEAUJON, in den loop der volgende week, met zyne beide Zonen naar Nederland zullende vertrekken, maakt van dit Weekblad gebruik om van zyne vrienden en goede kennissen afscheid te nemen.

Aan de genen, welke daarby belang mogten hebben, geeft hy kennis: dat de Heeren NICOLAAS ROJER, Med. Ch. & Art. Obr. Dr., en PIETER ISAAC BEAUJON, zich met de waarneming zyner private zaken belast hebben.

*** ONDERTROUWD.*
LOURENS LAAN RAVEN
EN
ANNA SOPHIA HOCHE.
Curaçao den 18 Juny 1841.
Strekkende deze ter kennisgeving aan bloedverwanten, vrienden en bekenden.

CURAÇAO.

SCHYNGESTALTEN DER MAAN.
JUNY 1841.

V. M. Donderdag den 3 te 11 u. 6 m. 's avonds.
L. K. Zaturdag den 12 te 3 u. 22 m. 's morgens.
N. M. Zaturdag den 19 te 2 u. 39 m. 's nachts.
E. K. Vrydag den 25 te 6 u. 1 m. 's avonds.

In de jongste boodschap van den president der Republiek van Nieuw Grenada, ter gelegenheid der opening van het Congres, worden de oorzaken opgegeven van den volksopstand in de onderscheidene provintien dier republiek. Een dier oorzaken is de volslagene onkunde, waarin de massa van het volk verkeert. Eene andere is de werkeloosheid, waarin het volk den tyd doorbrengt; hetgeen een gevolg is der vruchtbaarheid van den grond, welke zonder moeite en ruim in de eerste behoeften des levens van deszelfs bewoners voorziet. Een derde oorzaak is het weinig gezag, hetwelke de bewindhebbers bezitten; welk gebrek aan ontzag ontstaat uit het denkbeeld van vryheid en gelykheid, hetwelk verkeerd begrepen en toegepast wordt.— Het uitdeelen van ambten, militaire rangen en pensioenen door de opperhoofden van de souvereine provintien, is ook een lokaas geweest voor militairen en ambtbejagers om zich tot den opstand te voegen. Het zal, wel is waar, aan de opperhoofden dezer provintien bezwaarlyk vallen om aan hunne belofte te voldoen, namelyk alle deze bevorderden te salarieren; doch dit komt er niet op aan, zy hebben hun oogmerk bereikt, door de provintien van de hoofdstad aftescheuren, en een burger oorlog te ontsteken, waardoor de welvaart, die er in 1839 bestond, verdwenen is, zoo dat de velden onbearbeid liggen en de mynen verlaten zyn.

De president gaat voort te zeggen, dat het voornaamste middel ter verbetering van het zedelyk verderf, waarin de massa van het volk zoo diep is weggezonken, bestaat in het verbeteren van het schoolwezen; doch daaraan zal in dezen tyd, waarin men op niets anders bedacht is dan om zyn eigen leven te behouden en dat zyner tegenparty te vernielen, niet te denken zyn.

Obando is begonnen het voorbeeld van Cabrera in Oud Spanje na te volgen door de gevangene officieren, die tot de afdeeling van Borrero behoord hebben, ter dood te laten brengen; en de federalisten, de kampvechters in de stierengevechten willende nabootsen, schoten deze gevangenen niet dood, maar velden hen met lansen, even zoo als Cabrera gedaan heeft met de krygsgevangenen van het legerkorps van Pardinas. De Carlisten in Spanje waren echter eerder te verschoonen dan de federalisten in Nieuw Grenada; de Carlisten beschouwden de Cristinos niet alleen als afgescheidenen van staatkundige gevoelens, maar als vyanden van de godsdienst hunner vaderen, die kerken en kloosters hadden vernield en de geestelyken uit den lande hadden gebannen; maar de federalisten hebben geene redenen om hunne tegenparty van ketterny of ongeloof te verdenken, wegens de eensgezindheid, die er geheerscht heeft tusschen den Paus en het gouvernement van Nieuw Grenada.

De kolonien Cuba en Porto Rico hebben zich geluk te wenschen onder de voogdyschap van Spanje gebleven te zyn. Onder het wettige gezag van Isabella II genieten deze kolonien by eene diepe rust dezelfde constitutionele vryheden als Oud Spanje, en als dezelven eens in den loop der jaren van het moederland worden afgescheiden, dan zyn zy de minderjarigheid ontwassen en in staat zich zelve te beheerschen; eene geschiktheid, welke hunne stamgenooten op de vaste kust van Amerika nog niet verkregen hebben.

In Mexico is men ook druk bezig de republiek te verdeelen. De amerikaansche Couranten bevatten berigten uit Tampico en Matamoras, welke vermelden, dat er een plan gevormd is, hetwelk eerlang ten uitvoer zal worden gebragt, waarby al de noorderlyke staten van Mexico onder een bestuur zullen gebragt en aan welks hoofd de Generaal Arista zal geplaatst worden.

De zwakke regering van Bustamente heeft het volk zeer mishaagd, inzonderheid dat van Tamaulispas, Durango, Zacatecas, San Luis de Potosi, Chahuila en Nieuw Mexico, en de mislukking der gewapende poging in de hoofdstad om eene hervorming te bewerken, heeft de inwoners der noorderlyke staten de overtuiging gegeven, dat alle verdere betrekking met hunne zuiderlyke naburen slechts strekken kan om hunne bevordering tot eene natie te vertragen.

Men was van gevoelen, dat aan Generaal Arista de bystand van al de bevelhebbers der troepen in de noorderlyke staten is toegezegd geworden, en dat hy maar de standaard der scheiding had optesteken.— Van buitenlands ook zou hy hulp te verwachten hebben. In Engeland zouden er vele kapitalisten zyn, die hem geld willen voorschieten om concessien van landen in betaling te nemen.

Mogt dit plan gelukken, dan zal men welhaast een ander bloeijende staat in Amerika zien verryzen. Ten opzigte derzelver gezonde luchtstreek, de vruchtbaarheid van het land, de ryke voortbrengselen van den landbouw en de voortreffelykheid derzelver wynen, zullen weinige landen der wereld het gewest evenaren, hetwelk voorheen bekend stond onder den naam van Binnenlandsche provintien van Mexico. Onder eenig zacht bestuur, ondersteund door het geld van Europa, zullen de noorderlyke staten van Mexico eene groote en magtige natie worden.

S' GRAVENHAGE, 4 *Maart*. Tot vermindering en verligting zoo veel mogelyk, ten minste voor het vervolg van de vele werkzaamheden, welke er by de staven der onderscheiden korpsen te verrigten zyn, heeft het den Directeur-Generaal van Oorlog behaagd een nieuw model conduitelyst voor de Heeren Officieren van het Nederlandsche leger, in te voeren. Door deze nieuwe inrigting der conduite-lysten, zal het eerst na tien jaren noodig zyn, dezelve te hernieuwen. By deze gelegenheid is, uit hoofde van den teederen en gewigtigen aard der conduite-lysten, aan de kommanderende officieren nopens het invullen derzelve, de grootst mogelyke naauwgezetheid en onpartydigheid aanbevolen. Tevens is als nu bepaald, dat wanneer de kommanderende officieren genoodzaakt zullen zyn, om van het berispelyk gedrag van een hunner onderhoorige officieren, op de conduitelysten verslag te doen, gemelde chefs, die officieren daarmede bekend zullen maken en wel met den woordelyken inhoud van hetgeen, nopens dit hun berispelyk gedrag, in de conduite-lysten zal zyn vermeld; zullende tevens, by gelegenheid eener algemeene inspectie, door de generaals, die daarmede belast zullen zyn, zoodanige officieren in tegenwoordigheid hunner chefs, over het verkeerde van hun gedrag worden onderhouden, en van het ten deze verrigtte, door hen op de conduite-lysten melding worden gemaakt.

In het blad *de Indicateur* van Bourbon leest men het volgende verhaal, omtrent de pogingen, welke sommige Engelschen zich van tyd tot tyd nog hier en daar veroorloven tot het dryven van den verboden slavenhandel.

"Kapitein *Wilder* van de Engelsche brik *Edward* had eenige maanden geleden, by contract met een Ova-opperhoofd in Madagascar, een vyfentwintigtal inboorlingen, die hy tot slaven op Mauritius bestemde, weten te bekomen; maar de koningin van Madagascar, hiervan verwittigd, heeft dat opperhoofd ter dood doen

brengen. Later hebben de Heer *Campbell*, een Engelsch officier en de Heer *Griffith*, een missionaris naar Ermina, getracht van het gouvernement der koningin de vergunning te verwerven, om eenige Besinsaras voor evengemelde kolonie te werven, maar het antwoord, hetwelk zy op hun aanzoek bekomen hebben, is geweest. "Wy hielden de Engelschen voor een verstandig volk, maar van dat oogenblik af veranderen wy hieromtrent van gedachte. Wy kunnen in waarheid niet beseffen, hoe uw gouvernement, hetwelk 90,000 personen heeft, die geschikt zyn om deszelfs ryke en vruchtbare kolonie van Mauritius te bebouwen, zulke groote kosten kan besteden om onze vrye onderdanen te komen verlokken, zich tot de dienst aldaar te verbinden en hen dan aldaar tot slaven te maken." In weerwil van dit zeer begrypelyk antwoord hebben de Heeren *Campbell* en *Griffiths* hun plan niet willen laten varen, maar door groot geld en schoone beloften hebben zy een gezin van 15 personen weten te verleiden zich heimelyk naar Sumatra te begeven, om zich daar naar Mauritius te laten inschepen. De raad der Koningin, ook dit tydig vernomen hebbende, heeft die ongelukkige bedrogenen doen achterhalen en geboeid doen terug brengen binnen Ermina, waar zy openlyk onthalsd en hunne hoofden op staken ten toon gesteld zyn geworden. Na deze strafvoltrekking, hebben de ministers der koningin aan de Heeren *Campbell* en *Griffiths* gezegd. "Dat is uw werk geweest! U willen wy liever voor krankzinnig, dan voor misdadig houden; keert derhalve naar uw eigen land terug, maar wacht u, hier immer weder te verschynen tot het stoken van den geest van wederspannigheid tegen onze wetten."

De Engelschen voeren tegenwoordig, aan het ander einde van den aardbol, oorlog voor de belangen van hunnen opiumhandel, en de Chinesche regering vraagt, of zy gedwongen moet worden dit verleidelyke gif, tegen hare betere overtuiging en tot nadeel harer onderdanen, in haar land toe te laten, terwyl de Engelschen zelven het schuwen. Dit laatste schynt evenwel niet volstrektelyk het geval te zyn. Uit de registers van het algemeene bilbestuur in Groot-Brittannie blykt, dat het verbruik van opium, hetgeen in Engeland, Schotland en Ierland, gedurende het jaar 1820 slechts ongeveer de waarde van 2,500,000 francs bedroeg, allengskens vermeerderd is en in 1839 die van 3,275,000 francs bedragen heeft. De menigvuldige ziekte-gevallen, uit een bovenmatig gebruik dier stof ontstaande, en welke de Engelsche geneesheeren gedurig meer en meer, zelfs onder de lagere klassen der maatschappy, waarnemen, bewyzen genoegzaam, dat slechts het geringste deel van den ingevoerden opium in het Britsche ryk tot geneeskundig gebruik wordt aangewend.

FRANKRYK.

PARYS, 13 *Maart*. Heden heeft men eenige meerdere byzonderheden vernomen van de verdrietelykheden, welke tusschen den Prins *de Joinville* en den Koning deszelfs vader, als ook andere leden van deszelfs familie, zyn voorgevallen; zie hier wat er van gezegd wordt.

"Reeds eenigen tyd geleden waren wy de eersten, die gemeld hebben, dat de Prins *de Joinville* eerlang eene reis naar de Chinesche zeeën stond te doen. Heden echter vernemen wy, dat zyn vertrek nog niet onherroepelyk bepaald is. De jonge prins heeft eenige ernstige woordenwisselingen met den koning en met Madame *Adelaïde* gehad, ter zake van drie wisselbrieven, ieder á 60 of 70 duizend francs, welke hy gedurende den loop van den togt naar St. Helena op zynen vader en zyne tante getrokken had. Er is in de betaling dier wisselbrieven zwarigheid gemaakt. Naar men verzekert heeft de Prins *de Joinville* zich ook in vry scherpe bewoordingen over de staatkunde uitgelaten, welke de regering in de Oostersche vraag heeft aangenomen, en heeft zich tot tolk gemaakt van de algemeene misnoegdheid der marine over de rol, welke zy gedwongen geweest was in de Levant te spelen. Eindelyk gaat men zoo ver van te zeggen, dat de prins, in een oogenblik van kwade luim, zyne demissie als scheepskapitein gegeven had, en de tusschenkomst van verscheiden leden der koninklyke familie vereischt geweest is, om hem te doen besluiten zyne nieuwe zending naar China te aanvaarden.—Wy oordeelen in geenerhande byzonderheden te moeten treden betrekkelyk de verwyten, hem door zynen vader over eenige jongelings-dwaasheden gedaan, die in allen geval by eenen jongen zeeman wel door de vingeren gezien mogen worden. Naar men zegt, had men hem in het kasteel willen consigneren, en hy, om er niet opgesloten te moeten blyven, was verscheiden dagen lang niet op de Tuilleriën teruggekomen, hetgeen zynen vader zeer verbolgen tegen hem gemaakt had. Alleenlyk zullen wy zeggen, dat men den prins elk oogenblik op de straten van Parys ontmoet, en dat hy zich de genegenheid van allen, die met hem in aanraking komen, door zyne rondborstige manieren en door zyne zeemans-goedhartigheid weet te winnen."

PARYS, 3 *April*. De wet ter bevestiging van Parys zal alsnu eerlang worden uitgevaardigd en afgekondigd, en ten gevolge van dien zal de hoofdstad van Frankryk met eenen gebastionneerden wal, ter lengte van acht uren, en nog daarenboven met veertien afzonderlyke en afgeslotene forten worden omringd. Reeds hebben de aannemers van verschillende werken last bekomen, om het aantal hunner arbeiders te vermeerderen. Aan de houten barakken, voor de troepen bestemd, welke aan deze werkzaamheden deel moeten nemen, wordt druk gearbeid, en by de troepen zelven worden toebereidselen gemaakt, om eerlang een begin met den arbeid te kunnen maken.

8 *April*. Heden is de kerk der Invaliden geopend voor degenen, welke het graf van *Napoleon* verlangen te bezoeken.—Het lyk staat in de kapel van *St. Jerome*, welke geheel met violet fluweel behangen is. De katafalk draagt den degen van Austerlitz en de kroon van *Charlemagne*. Achter dezelve zyn 40 op den vyand veroverde vaandels aangebragt, en boven het geheel ziet men een adelaar met uitgespreide vleugels.—Men rekent, dat de kerk heden door niet minder dan 4000 personen is bezocht geworden.

10 *April* Al de commanderende officieren van de corpsen, de bezetting der hoofdstad uitmakende, hebben last bekomen, om den Goeden Vrydag door hunne onderhebbende manschappen godsdienstig te doen vieren.—Het is de eerste reize, sedert de omwenteling van 1830, dat dergelyk bevel is gegeven.

11 *April*. Donderdag heeft, voor het eerst sedert het jaar 1830, de plegtigheid der voetwassching, onder voorzitting des Konings, op het kasteel der Tuilerien plaats gehad.—Heden moet de Koning in de kerk van St. Germain l'Auxerrois, de kerk zyner parochie, de mis hooren.

Uit eenen officieel opgemaakten staat van de verwoestingen, door de jongste overstroomingen in het departement de l'Ain opgemaakt, blykt, dat de schade 4,489,488 franken beloopt; dat het getal huisgezinnen, die daarby hetzy geheel, hetzy gedeeltelyk, hunne bezittingen verloren hebben, de vier duizend te boven gaat en dat vier en vyftig gemeenten meerder of minder de slagtoffers daarvan zyn geweest. De schade in het departement du Rhone is van 15,891,434 franken; derhalve voor slechts de beide departementen van de Ain en den Rhone, te zaam genomen 20,380,922 franken. De tabellen der schaden in de verdere aan den Rhone en de Saone gelegen departementen zyn nog niet opgemaakt.

Op voordragt van den minister der marine, heeft de koning, als belooning voor den yver der manschap van de twee onlangs teruggekeerde ontdekkingschepen *l'Astrolabe* en *la Zélée*, de premiën toegekend, gezamentlyk de som van 15000 fr. beloopende, welke uitgeloofd waren voor het geval, dat die schepen den 75sten graad van zuiderbreedte bereikten. Eigenlyk is in 1838 slechts de 64ste en in 1840 de 67ste graad bereikt geworden, op welken eersten het land Louis Philippe en op den anderen het land Adélie ontdekt is; ondoordringbaar ys belette allen verderen voortgang zuidwaarts.

Het zou schynen, als of er verstandhouding bestaan had tusschen de party van Prins *Louis Bonaparte* en de troepen, die hem in het kasteel van Ham bewaken.—Eenige soldaten ten minste, waarschynlyk dronken zynde, hadden zich zeer te zynen voordeele uitgelaten en verklaard hem by eene ontvlugting behulpzaam te zullen zyn. Of er hierop meer ontdekt is, blykt nog niet, maar men heeft ten minste raadzaam geoordeeld, geheel het detachement, hetwelk te Ham garnizoen hield, door andere troepen te doen vervangen, waartoe men vier kompagniën van het 4de reg. ligte infanterie uit Arras derwaarts gezonden heeft. Ten gevolge van het plaats gehad hebbend onderzoek zyn twee soldaten te Ham gevangen gezet.

Er is een zonderling voorval gebeurd, waarvan, op berigt van een ooggetuige, melding gemaakt wordt, zonder dat men het alsnog met genoegzame zekerheid weet uit te leggen. Tydens het vervoeren van *Napoleons* overschot, en op den avond zelven van den dag, toen de *Dorade* by *Maisons-Laffitte* voorbyvoer, kwam in eene herberg dier gemeente een geweldig groot rytuig aan, uit welks cabriolet twee gedecoreerde Heeren traden, die vervolgens met onderscheiden van Parys gekomen opper officieren eene conferentie hadden.—Nieuwsgierigen poogden te weten te komen, wat deze overgroote wagen bevatten mogt, en het gelukte hun te ontdekken, dat in denzelven een katafalk geplaatst was, waarin een doodkist scheen te staan, overdekt met een kostbaar lakens kleed, doorwerkt met byen, van hetwelk zy zelfs de stoutheid hadden eene slip af te snyden en als een bewys mede te nemen. Daar byen nu het zinnebeeld van het keizerryk waren, geraakte men op het denkbeeld, dat *Napoleons* lyk slechts schynbaar te water, maar in der daad te post naar Parys gebragt werd. Waarschynlyker echter dan dit denkbeeld is het te onderstellen, dat het rytuig eenen op St. Helena gestorven generaal uit *Napoleons* tyd bevatte, wiens lyk tevens met dat zyns meesters naar Frankryk gebragt zal zyn.

Het is de kolonie van Algerie, die waarschynlyk wel zal varen by de onlusten, die Zwitserland thans verdeelen. Een groot aantal der katholyken aldaar zoude ten gevolge der jongste gebeurtenissen, het besluit genomen hebben, om naar elders uit te wyken en zich naar Amerika te begeven; maar men heeft hen doen inzien, dat de kosten te groot zouden zyn, wyl zy na de zeereis volbragt te hebben, nog eene landreis van ten minste 200 mylen te doen zouden hebben, om de afgestanen gronden te bereisen, hierop hebben zy zich voor Algerie verklaard, en nu is het te verwachten, dat tusschen de 3 en 4000 landbouwers, die het aan geene fondsen ontbreekt, zich te Matidja zullen gaan vestigen.

Eenige ophelderingen, omtrent de brieven, welke in naam van Koning Lodewyk Philip uitgegeven zyn geworden:

Die brieven, waarvan Koning *Lodewyk Philips* de echtheid ontkent, bestaan in twee reeksen, de eerste gedagteekend van toen hy nog Hertog *van Orleans* was, de andere van na zyne troonsbestyging.

Het is vooral de tweede reeks, waar de beschuldiging zich aan hecht, en waartegen het hof het sterkst yvert. Een onzer agenten (van den *Morning Herald*) meldt ons, van iemand van groot aanzien en van een bedaard en gezond oordeel en die met het schrift des Konings zeer bekend is, te hebben, dat hy eenige der oorspronkelyke brieven van de eerste reeks heeft gezien en zich overtuigd hield, dat deze eigenhandig van den koning waren; dat men hem later een *facsimile* van eenige brieven der tweede reeks had willen laten zien, maar dat hy verklaard had niet dan orgineele aan te nemen, om zyn gevoelen over het echte of valsche van het schrift te uiten.—Men had die evenwel niet kunnen vertoonen, want de politie nazoek naar dezelve doende had men ze ter bewaring gegeven by een notaris, en van daar konden zy niet verplaatst worden.

Men moet derhalve wel deugdelyk onderscheid maken tusschen de brieven, die aan den Hertog *van Orleans* en die, welke aan den Koning der Franschen toegeschreven worden. De eerste zyn welligt voor echt te houden, en wat de andere betreft, zoo dezelve valsch zyn, zoo is het schrift zoo goed nagemaakt en zin en styl en gevoelens zoo goed in acht genomen, dat me-

nig bevoegd regter vermeend heeft, dezelve als echt te moeten aannemen. De Koning ontkent evenwel derzelver echtheid en het gouvernement heeft blyken gegeven van het volste geloof aan die ontkenning te hechten, door al de bladen, die deze brieven hadden opgenomen, in beslag te doen nemen. Dit laatste is vooral opmerkelyk, daar de Minister van Justitie diezelfde gestrengheid niet heeft toegepast op de bladen, die de briefwisseling van den Hertog *van Orleans* hadden opgenomen.

Tweërlei verhalen zyn in Parys in omloop omtrent de wyze, op welke die papieren bekend geworden zyn. Het eene verhaal komt uit officiëele bronnen, en wie aan het officiëele hecht wil dit dan ook tevens voor authentiek gehouden hebben, het andere komt van den kant der legitimistische party. Het officieel verhaal komt hierop neder:

Iemand in Londen, van naby bekend met al de Fransche uitgewekenen, in het bezit geraakt zynde van eenige brieven van den Hertog *van Orleans*, kwam op het denkbeeld, eene speculatie hierop te vestigen, en om dezelve meer belangrykheid by te zetten, maakte by er een vervolg op, loopende tot na 's Konings troonbestyging. Dit gedaan zynde, bood men den bundel aan de Tuileriën te koop, onder bedreiging van denzelven anders openlyk te zullen uitgeven, eenen aanzienlyken prys daarvoor eischende. Dit aanbod werd met verontwaardiging afgewezen. Nu bood men den bundel aan de hoofden der liberale party, maar dezen hadden geen geld, of trokken de echtheid in twyfel en wilden mede niet aan den koop. De beurt kwam derhalve aan de legitimisten, maar de hoofden van dezen hielden het aanbod voor eene beleediging, hunne eer aangedaan, en bragten de zaak ter kennisse van het gouvernement. De eisch was 8,000 l., maar de verkoopers ontvingen van niemand eenig bod; ten lange laatste evenwel werd er eene onderhandeling geopend met twee Carlisten, die zich wegens byzondere belangen te Londen bevonden, en deze in goeden geloove op de echtheid der brieven betrouwende, gingen in den valstrik en kochten dezelve zonder nazoek voor 5000 l. comptante betaling. Het Fransche gouvernement hield een wakend oog, op wat er ten deze te Londen omging, en het sluiten van den koop was spoedig te Parys bekend. Het gouvernement hield zich evenwel, by het terugkeeren dier beide heeren te Parys, stil, zich verbeeldende, dat de hoofden van hunne party hen zouden overtuigen, dat zy zich hadden laten misleiden. Maar toen die heeren die brieven in het openbaar deden verschynen, bleef het gouvernement niet anders over, dan den weg van regten in te slaan, en de eerste maatregel was, het in beslag nemen der onderscheidene bladen, die deze brieven hadden opgenomen. Zoodanig luidt het officieel verhaal.

De legitimistische party daarentegen houdt vol, dat al de brieven, zoo van de tweede, als van de eerste reeks, echt zyn en verhaalt den loop der zaak aldus.

Toen Prins *Talleyrand* naar Londen ging, was de afspraak tusschen *Lodewyk Philips* en hem, dat zy buiten de ministers om eene confidentieele briefwisseling zouden houden. Om alle spoor daarvan bedekt te doen verblyven, zoo zou eene zeer aanzienlyke Dame, voormaals eene gunstelinge van den prins, en die veel van staatsintriguen hield, de derde party zyn, door welker tusschenkomst de briefwisseling gevoerd zal worden. Deze Dame was belast met den inhoud der brieven van *Lodewyk Philips* over te schryven en de eigenhandige te vernietigen, hetzelfde te doen met de brieven van Prins *Talleyrand* en hare afschriften daarvan door 's Konings zuster aan denzelven te doen overhandigen. De bedoelde Dame was de Prinses v...n...n...t. Zy heeft haar even lang het geheim wel bewaard, maar zou de brieven niet vernietigd, doch dezelve in een blikken trommeltje in haar kabinet bewaard hebben. De Prinses is nu omtrent vier jaren geleden gestorven en al hare papieren zyn, overeenkomstig het in Frankryk in zwang zynde gebruik, verzegeld geworden. De blikke trommel zou hierby verdonkerd en de papieren alzoo naar Engeland overgemaakt zyn geworden.

Daar het ontwerp om Parys met vestingwerken te omringen door zoo velerlei party-schakeringen beurtelings verdedigd en bestreden is en aan zoo velerlei verschillende bedoelingen is toegeschreven, kan het ook niet te verwonderen zyn, dat het tot de zonderlingste drangredenen voor en tegen aanleiding gegeven heeft; onder de laatsten is er eene, welke een gewezen artillerie-officier, de Heer *Vennelar*, in eenen, door het dagblad *la Presse* publiek gemaakten brief heeft aangevoerd. Hy beweert, dat geen afstand van buitenwerken, hoe groot dezelve ook zy, eene vesting voor bombardement beveiligen kan, mits het ligchaam der plaats maar eenige uitgebreidheid hebbe, en uitgebreidheid zeker, is niet de hoedanigheid, die aan Parys ontbreekt. Kortom, zyne stelling komt hierop neder, dat men, om eene sterkte voor bombardering te beveiligen, niet moet trachten de belegeraars van derzelver middenpunt verwyderd te houden, want dat dit, op de hoogte tot welke de krygskunde thans geklommen is, niets baat; maar dat men, zoo mogelyk, de vesting zelve als het ware tot een punt verkleinen of in verschillende punten splitsen moet. De wyze van aanval, aan welke hy meent dat, in elk ander geval, eene stad altyd kan bloot staan, is bombardering door middel van luchtbollen, of zoogenaamde *bombes-aërostats*. Hy verklaart, gedurende een verblyf, hetwelk hy in de hoofdstad van eene der gecoaliseerde mogendheden gehouden heeft, van eene proefneming met zoodanige werktuigen ooggetuige geweest te zyn; zie hier hoe hy het door hem geziene beschryft:

"Een groep groene boomen van vier kilometers in den omtrek was als het punt aangewezen, hetwelk men wilde aantasten. Verscheiden standplaatsen waren aangeduid, van welke men de brandbommen wilde afzenden; de eersten op vier kilometers afstand, de tweede op acht en de derde eindelyk op een myriameter van het ligchaam der ondersteld vesting. De uitvinder der *bombes-aërostats a percussion* alsnu de rigting van den wind naauwkeurig gade geslagen hebbende, deed een zeer kleine proefballon, met een aan deszelfs kracht geëvenredigd gewigt bezwaard, naar boven gaan. Vervolgens telde hy zorgvuldig, hoeveel minuten die kleine bol behoefde, om regt boven het hem aangeduide boschje te geraken. Dit ondekt hebbende, keerde hy zich naar eenen anderen ballon van middelmatige groote maar van zeer platte gedaante en wond een aan denzelven gehechte veer op, naar die van een uurwerk gelykende en bestemd om na verloop van het getal minuten, hetwelk de kleine luchtbol had aangegeven, eene van donder-poeder voorziene bom (*une bombe fulminante*) los te laten, die by het doorboren van het eerste harde voorwerp, hetwelk zy ontmoeten zou, moest bersten, en zoodanig was ingerigt, dat zy de verschrikkelykste verwoesting zou aanrigten en inzonderheid eene menigte vlammende sprankels verspreiden, waarvan elk, zoo het een brandbaar voorwerp trof, zich aan hetzelve hechten en voortbranden zou, zonder dat men het met mogelykheid kon blusschen."

"Acht proefnemingen werden gedaan (zegt het berigt verder) en telkens vielen de donder-bommen in het vierkante plekje van niet meer dan vier kilometers groote, hetgeen naauwelyks het achtste deel is der oppervlakte van Parys.—Heft nu slechts de oogen op (dus spreekt de heer *Vennelar* de Paryzenaars aan,) en ziet dien regen van vuur en brandbollen, welke de wind u aanbrengt! Waar zyn uwe staats, uwe krygslieden van gisteren, zoo groot wanneer zy praten, zoo klein wanneer het op kennis van zaken aankomt? Op de wallen, die zy gebouwd hebben, met den verrekyker in de hand zoeken zy vruchteloos, ver, zeer ver buiten het bereik hunner magtelooze kanonstukjes, de vreesselyke batteryen des vyands, die u achter uwe muren verpletten en die uwe moedige borst alleen had kunnen terug dryven.—Weinige caissons zyn tot den vervoer dier geduchte ligte artillerie genoeg. Ik heb het model van een caissons voor zaamgeperst gaz gezien, welke vier donderbommen en derzelver luchtbollen voerde, alles te zaam kon gemakkelyk door twee paarden getrokken worden."

Eene proefneming met eene andere soort van vernielings-werktuig:

Niet lang geleden heeft men de proef met eene zonderlinge uitvinding genomen. Zy heeft plaats gehad in het graafschap Essex en in tegenwoordigheid van verscheiden lieden van aanzien. Eene schuit, 23 voet lang en 7 voet breed, was met stukken timmerhout gevuld geworden, die vyfdehalf voet dik waren, zich in alle rigtingen kruisten en met yzeren bouten van acht duim lang aan een gehecht waren.—Kapitein *Britten* verzekerde zich, dat geene brandstof hoegenaamd binnen in de schuit geplaatst was, en dat alle middelen om dezelve te vernielen van buiten aangebragt moesten worden. Zoodra de aanschouwers hunne plaatsen ingenomen hadden, werd de schuit in beweging gebragt, en op een door den uitvinder gegeven teeken, sprong zy, plotseling in duizend stukken. Op het oogenblik der verbryzeling nam het water, al borrelend, de gedaante aan van eenen ontzettenden bal. De eensklaps in de hoogte ryzende kolom waters wierp splinters van het vaartuig verscheiden honderd voeten hoog. Op eene vraag, door den Heer *Hardins* gedaan, antwoordde de uitvinder, dat zonder in het geheel eenigen batterytrein noodig te hebben, een enkele muilezel de noodige middelen vervoeren kon, om de sterkste vestingen van Europa te doen springen. Twyfelachtig mag dit schynen, maar, na hetgeen wy gezien hebben, durven wy de zaak niet voor onmogelyk verklaren. De uitvinder verzekert, dat deze verschrikkelyke kracht aan niemand bekend is, dan aan hem alleen. De machine, welke de losbersting te weeg gebragt en eene schuit, die derdehalve ton woog en met zesdehalve ton aan hout beladen was, in de lucht heeft doen springen, weegt niet volkomen achtien pond.

KOLONIALE SECRETARY.

Curaçao den 3 Juny 1841.

ALZOO de persoon van JACOB VAN JEOSUAH NAAR zich by rekwest aan den HoogEd. Gestr. Heer Gezaghebber dezer kolonie vervoegd heeft, met verzoek om te mogen verkrygen *Brieven van Manumissie* voor den hem in eigendom aankomenden slaaf VICENTIUS MARTINUS, bygenaamd CONSTANTIEN, oud 19 jaren, zoon van ANNA FRANCISCA, door de wandeling ANNA genaamd, zoo is het, dat de Heer Gezaghebber voormeld goedgevonden heeft zulks algemeen bekend te maken en een iegelyk, die eenig regt of pretentie op den gemelden slaaf mogt sustineren, opteroepen, om binnen den tyd van drie weken, na dat deze bekendmaking voor het eerst in de openbare dagbladen zal zyn geplaatst geweest, van hun vermeend regt of pretentie ter Koloniale Secretary dezes eilands aanteekening te doen; zullende na verloop van dien tyd de vereischte brieven van Manumissie verleend worden.

De Koloniale Secretaris,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER Jr.

OPROEPING.

Curaçao den 11 Juny 1841.

DE ondergeteekende fungerende Weesmeester, namens het Collegie der Wees Onbeheerde en desolate Boedelkamer en tevens als Gemagtigde van den Heer ANTHONY HOOGLAND STEELING LESEUR, benoemd door den Heer J. P. LESEUR tot de vereffening zyner zaken, roept by deze op al degenen, welke eenige pretentien tegen genoemden Heer J. P. LESEUR mogten hebben, ten einde dezelven uiterlyk vóór den 15 der maand September dezes jaars ter Weeskamer voormeld inteleveren, op welken datum de zaken van den meer genoemden Heer J. P. LESEUR tot vereffening zullen worden gebragt.

H. KIKKERT.

Deze Courant wordt gedrukt en uitgegeven ter Drukkery van A. L. S. MULLER & J. F. NEUMAN wz., in de Willemstad, Breede Straat, Huis No. 79. De prys derzelve is ƒ 12. 's jaars, te betalen om de drie maanden. De prys der Advertentien is 25 Centen per regel, doch voor eene Advertentie van slechts een regel, betaalt men 50 Centen,